

Forfatter: Rasmus Frederik Hendriksen, 1847-1938

Titel: Udrag fra Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Citation: Rasmus Frederik Hendriksen, 1847-1938: "Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham", i *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham*, Samlet og Udgivet Af F. Hendriksen, s. 69. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002223277-000-shoot-idm140619156841424.pdf> (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jeg troede ikke at skulle kunne komme over det voldsomme Slag, som jeg syntes, det var. - Det gik lettere end tænkt. s. 70- Hans og jeg blev strax opfordrede af Forældrene til at klæde Graven indvendigt og Vejen dertil med Hvidgran. Det var et stort Arbejde, og vi fik travlt. - Det var mig pinligt, at Familien vilde, at der paa ægte gammel Vis skulde være stort Begravelsesgilde. Det blev storartet smukt. - Den meget store Sal blev helt dragen med Sort, alt Dagslys udelukket. Rundt om Kisten var mange Lys og Kronen brændte over den. - Alle voxne Kvinder af Slægten og Tyendet var samlet i Baggrunden af Salen, sortklædte. De var mange. Ved Kisten og hen til den ogsaa meget store Dagligstue stod Mændene. I selve Døren ind til det himmelblaa Værelse med de hvide Gardiner dragne for mod Julisolen stod Bornholms smukkeste og mest forfængelige Officer, Oberst Rømer. Han havde lige fulgt Frederik den Syvende og skaffet sig den extrapragtfulde Uniform. - Provstens Tale var mat. Midt under den faldt Oberstens Kasque med bum, bum mod Jorden. - Der var straalende Modsætning mellem den heltsorte, illuminerede Sørgesal, den slanke, gyldne Oberst og det himmelske Dagslys fra den anden Stue. - Efter gammel Skik var alle de mindrestillede Naboer anmodede om at bære. Alene de udgjorde et anseligt Komitat. Ligvognen kørte den lange Vej tom.